

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24CoP/162/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319207964
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8319207964.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu Mgr. Miloša Koleka a JUDr. Ingrid Kalinákovej, vo veci starostlivosti súdu o mal. W. O. P., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné, za účasti matky O. Š.D., E.. XX.XX.XXXX, I. F. XXX, právne zastúpenej JUDr. Annou Drugdovou, advokátkou, Námestie slobody 25, Humenné a otca O. P., E.. XX.XX.XXXX, I. Q. XXX, právne zastúpeného JUDr. Ľubošom Bajuzíkom, advokátom, Námestie slobody 2, Humenné, za účasti prokurátora Krajskej prokuratúry Prešov, o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 10P/220/2019-239 zo dňa 5.5.2021, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo výrokoch II., III., V. a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Matka sa podaným návrhom domáha úpravy rodičovských práv a povinností voči mal. W. O. P..

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Humenné ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Z v e r u j e mal. W. O. P., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok.

II. O t c a z a v ä z u j e prispievať na výživu maloletého sumou po 170,-- eur mesačne, ktoré bude poukazovať matke vždy do 15. dňa v mesiaci od 04.11.2019.

III. D i ť n é výživné za obdobie od 04.11.2019 do 30.04.2021 vo výške 935,-- eur povoľuje otcovi zaplatiť matke do 31.12.2021.

IV. O t e c j e o p r á v e n ý sa synom stretávať každý párný týždeň od 15.00 hod. v piatok do 18.00 hod. v sobotu a po uplynutí dvoch mesiacov od 15.00 hod. v piatok do 18.00 hod. v nedeľu a každý nepárny utorok a nepárny štvrtok od 15.00 hod. do 8.00 hod. nasledujúceho dňa.

V. O t r o v á c h konania aj o trovách štátu súd rozhodne samostatným uznesením.. “

3. Mal za preukázané, že rodičia spolu nežijú v spoločnej domácnosti od roku 2019 a starostlivosť o dieťa zabezpečuje matka a otec sa so synom stretáva podľa rozhodnutia súdu neodkladným opatrením sp. zn. 10P/99/2020 zo dňa 15.06.2020 každú párnú sobotu od 10.00 hod. do 16.00. hod. a každú párnú nedeľu od 10.00 hod. do 16.00 hod. a v každý nepárny utorok a štvrtok v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod.. V danom prípade síce obaja rodičia sú spôsobilí zabezpečovať starostlivosť o maloletého, ale vzhľadom na vek maloletého, vzájomné útoky rodičov na seba navzájom nie sú predpokladom na to, aby zverenie do striedavej starostlivosti bolo v záujme dieťaťa. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že predstavy rodičov o rozsahu a spôsobe stretávania sa značne líšia, pričom zo správy kolízneho opatrovníka vyplynulo, že je namieste upraviť stretávanie W. s otcom tak, aby bolo maloletému umožnené tráviť s ním viac času, vrátane prespávania v jeho domácnosti, lebo maloletý má k otcovi pozitívny citový vzťah, v jeho prítomnosti a v jeho domácnosti sa cíti „ako doma“, čo je dobrý základ pre

rozšírenie doterajšej úpravy stretávania, pričom je úlohou matky, aby v záujme zdravého všestranného vývinu svojho dieťaťa podporovala puto medzi synom a jeho otcom. Dosiahnutie tohto cieľa je však často atakované obavami, ktoré majú svoj pôvod viac v partnerskom konflikte ako v kvalite rodičovských schopností a zručností, ktorým sa obaja rodičia môžu priučiť iba vlastnou skúsenosťou. Je preto žiadúce, aby matka potrebu W. tráviť so svojim otcom viac času akceptovala a aby sama túto zmenu podporila vhodnou motiváciou dieťaťa, preto upravil stretávanie otca so synom v širšom rozsahu, bez prítomnosti matky. Pri určení vyživovacej povinnosti súd prihliadal na skutočnosť, že matka sa o maloletého osobne stará, žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, ktorí hradia náklady spojené s byvaním. Matka je vedená v evidencii úradu práce a poberá prídavok na dieťa. Výdavky na maloletého uvádzané matkou, ktorých sumy uvádza príkladom, napr. výdavok na stravu kvantifikovala sumou od 160,- eur (za mesiac február 2020) do sumy 541,- eur (za mesiac júl 2020), súd považoval za privysoké a neprimerané príjmom matky aj veku a potrebám dieťaťa. Matka vo výdavkoch uvádzala aj náklady na benzín, ktoré boli ňou uvádzané v rozsahu od 50,- eur (v mesiaci marec 2020) po 225,- eur (v mesiaci júl 2020). Výdavok na pohonné hmoty presahujúci sumu 200,- eur súd považoval za privysoký, lebo matka je bez pracovného pomeru, teda auto nevyužíva na dopravu do zamestnania a kontakt otca so synom prebieha tak, že si otec syna u matky prevezme a po skončení stretnutia ho matke aj odovzdá. Výdavky matkou kvantifikované na oblečenie, obuv, lieky, vitamíny, úhradu za stravu v škôlke súd vyhodnotil ako výdavky bežné pre dieťa bez mimoriadnych zdravotných obmedzení a primerané jeho veku a potrebám. Pri posudzovaní spôsobilosti otca participovať na výžive pre maloleté dieťa súd vychádzal z toho, že otec je cudzí štátny príslušník, žijúci na Slovensku od narodenia dieťaťa. Otec nemá inú vyživovaciu povinnosť ani zdravotné obmedzenia. Matka počas konania uvádzala, že otec na výživu syna prispieval sumou po 100,- eur týždenne, teda za mesiac matke poskytol na výživu syna sumu 400,- eur. Pri určovaní vyživovacej povinnosti súd vychádzal z toho, že otec je vlastníkom rodinného domu v Q. a má náklady spojené s jeho užívaním okolo 200,- eur na mesiac a na výzvu súdu predložil výpisy z účtu, otec priznal, že okrem rodinného domu je vlastníkom aj bytu v G., ktorý nadobudol za sumu 30 000,- eur. Súd pri posudzovaní výdavkov otca nevzal do úvahy jeho výdavky na nákup pohonných hmôt mesačne vo výške 200,- eur a aj výdavok na zapožičanie auta v autopožičovni, lebo ak je vlastníkom motorového vozidla tak, ako to uvádzal počas konania, súd uznal iba jeden výdavok z otcom uvádzaných výdavkov a to výdavok na benzín na nákup pohonných hmôt za motorové vozidlo, ktoré otec mal spolu s domom nadobudnúť (a na kúpu týchto mal minúť svoje úspory). Ďalej súd neuveril tvrdeniu otca, že jeho príjem je v rozsahu od 300-350,- eur a že mu na jeho život požičiavajú jeho rodičia. Súd vyzval otca, aby preukázal, na základe čoho podniká a túto skutočnosť otec preukázať nevedel, ale kolízny opatrovník súdu predložil prehľad o firme (ktorý mu doložil otec), z ktorého vyplynulo, že otec je štatutárnym zástupcom obchodnej spoločnosti A.J.L. s.r.o., so sídlom Q. XXX, ktorá bola založená dňa 05.02.2020. Na otázku súdu, či otec podal daňové priznanie za rok 2020, otec uviedol, že požiadal o jeho odklad do mesiaca júl 2021. Súd preto neuveril tvrdeniu otca, že žije iba z príjmu 300 - 350,- eur a že je odkázaný na pomoc svojej rodiny, preto súd otca zaviazal platiť na výživu syna sumou po 170,- eur mesačne a túto výšku určeného výživného považoval za primeranú potrebám dieťaťa a možnostiam a schopnostiam povinného rodiča.

4. Poukázal na ustanovenia § 36, ods.1, § 24, ods.2, § 62, ods. 1,2,3,4,5, § 65, ods. 1, § 75, ods.1 Zákona o rodine.

5. O trovách konania uviedol, že o nich rozhodne samostatným uznesením.

III. Obsah odvolania matky

6. Proti výrokom II., III. a IV. rozsudku podala odvolanie matka, podľa ktorej rozsudok v jeho napadnutých častiach bol vyhlásený bez náležitého zistenia skutočného stavu veci, dokazovanie vykonané zo strany súdu nebolo dostatočné a zistenia súdu uvedené v rozhodnutí sú v rozpore so skutočným stavom a tieto zistenia neobstoja, čím nie je možné konštatovať, že rozhodnutie súdu je zákonné a že je v najlepšom záujme mal. W. O. P. tak, ako to predpokladá zákon. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, resp. zmenil v zmysle jej návrhu. V odvolaní poukázala na to, že počas celého priebehu konania poukazovala na to, že životná úroveň otca mal. dieťaťa je nadštandardná a poukazovala na to, že v čase, keď spolu rodičia dieťaťa žili a niekoľko mesiacov po tom, keď matka opustila spoločnú domácnosť, otec dieťaťa bez akýchkoľvek problémov prispieval na výživu dieťaťa sumou 400,- Eur mesačne. Až potom, keď sa prehĺbili problémy medzi rodičmi, začal otec prispievať na účet matky postupne nižšími a nižšími sumami, pričom výplatu výživného sústavne podmieňoval „poslušnosťou“ matky voči nemu. Súd prvej inštancie bez toho, aby mal náležite zistené, aké príjmy otec dosahoval minimálne za obdobie od začatia konania do vyhlásenia rozsudku a to napriek tomu, že otcovi uložil povinnosť tieto skutočnosti hodnoverne preukázať, sa v konečnom dôsledku upokojil len s predložením výpisu z účtu otca, ktorý má vedený na Slovensku,

ktorým mal mať súd preukázané otcove príjmy. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie nie je vôbec možné zistiť, v akej výške mal súd príjem otca za preukázaný a z akého príjmu otca vychádzal pri určovaní výživného pre maloleté dieťa, pričom Zákon o rodine v ustanovení § 75 stanovuje pre súd dve východiská, z ktorých má súd vychádzať pri určovaní vyživovacej povinnosti. Otec ako dôkaz predložil výpis zo svojho účtu na Slovensku (súd sa vôbec nevenoval tomu, či náhodou otec nemá aj iné účty alebo účty v zahraničí), kde chce poukázať na to, že mu rodičia prispievali na živobytie. Následne však vyšlo najavo, že otec si v auguste 2020 kúpil byt v G., za ktorý zaplatil 30.000,- Eur v hotovosti, pričom táto suma je vyššia ako sumy, ktoré mu na účet poukázali jeho rodičia zo zahraničia. Otec však súdu neuviedol, že jeho rodičia už nepracujú a sú dôchodcovia a teda neobjasnil, odkiaľ mali takú sumu peňazí, ktorú mu poslali. Otec tvrdil, že počas posledného obdobia nepracoval, pričom však sám kolíznej opatrovníčke uviedol, keď sa ospravedlňoval zo stretnutí, že je pracovne v zahraničí. Ani táto skutočnosť, ktorá bola zistená a potvrdená kolíznou opatrovníčkou, nebola súdom ďalej skúmaná. Matka počas celého súdneho konania poukazovala na to, že má vážnu a dôvodnú obavu, že otec mal. W. O. P. bez jej vedomia a súhlasu zoberie do zahraničia, keďže otec je cudzí štátny príslušník a obáva sa, že takto môže prísť o syna. Je pravdou, že existuje súdne rozhodnutie, ktorým bolo otcovi zakázané vycestovať s mal. W. O. mimo územia Slovenskej republiky, ale matka sa obáva, že v prípade, ak bude mať otec upravené právo na stretnutie so synom v rozsahu prespávania počas noci, nebude mať matka možnosť zabrániť otcovi v tom, aby dieťa zobral do zahraničia. Zároveň matka poukazovala na skutočnosť, že mal. W. O. je na ňu veľmi citovo naviazaný a vzhľadom na jeho vek je úplne prirodzené, že sa cíti bezpečne v prostredí, ktoré dôverne pozná a to najmä čo sa týka času večerného zaspávania. Súdom bez toho, aby prihliadol na jazykovú bariéru medzi otcom a synom, na ktorú matka opakovane upozorňovala súd aj kolíznou opatrovníčkou, na silnú citovú väzbu dieťaťa na matku a potreby dieťaťa, určil termín prespávania páry týždeň od piatka do soboty (po dvoch mesiacoch od piatka do nedele) a v nepárnom týždni aj v utorok aj vo štvrtok od 15.00 do 8.00 hod nasledujúceho rána. Prespávanie po dvoch mesiacoch od piatka do nedele považuje za veľmi rýchlu a nevhodnú zmenu pre mal. W. O. a má za to, že by k tomu malo dôjsť postupne. Prespávanie v nepárnom týždni u otca v utorok a vo štvrtok považuje za rozhodnutie súdu, ktoré nemá oporu ani vo vykonanom dokazovaní a nie je v záujme mal. W.. Nie je vhodné, aby dochádzalo k prespávaniu mal. W. O. u otca počas nepárneho týždňa dve noci na striedačku s jednou nocou u matky. Takéto nevhodné „trhanie“ režimu dieťaťa by mohlo mať na jeho psychiku nevhodný vplyv, najmä ak prihliadneme na to, že dieťa je stále citovo naviazané na matku. Pretože matka potrebuje riadne a včas vedieť, či otec si pre dieťa príde alebo nie, považujeme za dôležité, aby bola otcovi uložená povinnosť oznámiť matke minimálne 24 hodín vopred prostredníctvom sms správy, že sa stretnutie so synom neuskutoční.

7. Otec vo svojom písomnom vyjadrení uviedol svoje argumenty, pre ktoré považuje súdom zistený skutočný stav týkajúci sa zistenia jeho príjmu za dostatočný, k stretávaniu sa s mal. W. O. uviedol, že matka je k jeho návrhom neústretová, komunikácia s ňou ohľadom styku je problematická.

8. Kolízny opatrovník poukázal na svoj návrh v konaní, aby bol styk upravený postupne, vo vzťahu k výživnému navrhol, aby bolo určené vo vyššej výške, než ju určil súd prvej inštancie.

9. Zástupca Okresnej prokuratúry v Humennom považuje rozsah styku a výšku výživného za súladnú so záujmom dieťaťa.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/, g/ CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že odvolanie matky je dôvodné.

11. Matka odvolaním napáda rozsudok súdu prvej inštancie v časti úpravy výživného. Má za to, že súd pri určení výšky výživného nezobral do úvahy skutočnosť, že životná úroveň otca mal. dieťaťa je nadštandardná, o čom svedčí aj to, že otec dieťaťa bez akýchkoľvek problémov prispieval na výživu dieťaťa sumou 400,- Eur mesačne v čase, keď žili v spoločnej domácnosti. Súdom prvej inštancie náležite nezistil, aké príjmy otec dosahoval, uspokojil sa len s predložením výpisu z účtu otca, ktorý má vedený na Slovensku. Súdom neskúmal, či otec nepodniká v zahraničí, či nemá vedené účty v zahraničí a nezobral do úvahy skutočnosť, že otec nadobudol byt v G. v hodnote 30.000 Eur.

12. Ako to vyplýva z vykonaného dokazovania, súd sa pri zisťovaní zárobkových možností a schopností, ako aj majetkových pomerov otca obmedzil len na konštatovanie, že otec je cudzí štátny príslušník žijúci na Slovensku. Je vlastníkom rodinného domu a bytu v G.. Finančné prostriedky, ktoré mal, minul na kúpu rodinného domu, v ktorom žije a kúpu motorového vozidla. Súd ustálil, že otec vykonáva podnikateľskú činnosť, je štatutárnym zástupcom obchodnej spoločnosti A.J.L., s.r.o..

13. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa ust. § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil a aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

15. Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je pritom v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ust. § 220 ods. 2 CSP dochádza nielen k tomu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje strane konania posúdiť ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej.

16. Pokiaľ všeobecný súd dospeje k rozhodnutiu bez toho, aby sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre toto rozhodnutie, treba rozhodnutie všeobecného súdu považovať za arbitrárne, teda za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy a s čl. 6 ods. 1 dohovoru (z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 14. septembra 2006, sp. zn. I. ÚS 265/05).

17. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 17. mája 2007, sp. zn. IV. ÚS 14/07).

18. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa účastníkovi konania odníma možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy nakoľko je problematické zaujímať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu.

19. Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

20. Z obsahu spisu vyplýva, že súd zisťovaniu a posúdeniu zákonných kritérií pre určenie výšky výživného nevenoval dôslednú pozornosť. Z vykonaného dokazovania nie je zrejmé, aby súd v súlade so zákonnými kritériami pre určenie výšky výživného zistil, v akej oblasti otec podniká, či vykonáva podnikanie iba na území Slovenskej republiky, alebo aj v zahraničí a ustálil výšku jeho príjmu, z ktorej vychádzal pri určení výšky výživného. Správne súd neveril tvrdeniam otca o tom, že dosahuje príjem vo výške 300 až 350 Eur mesačne. Ako to vyplýva z listinného dôkazu - výpisu účtu otca (čl.208-231), osoba pod menom O. P. (totožné s menom a priezviskom otca) na účet otca opakovane vkladá finančné prostriedky z účtov vedených v zahraničných bankách I B C Podľa IBAN čísla účtov, tieto účty patria bankovým inštitúciám WISE EUROPE SA, Belgicko, Deutsche Handelsbank, Nemecko, AS LHV PANK, Estónsko. Súd týmto pravidelným vkladom na účet otca nevenoval žiadnu pozornosť, pritom tieto predstávajú ťažiskový príjem na účte otca. Tiež nie je zrejmé, aby sa súd zaoberal možnosťami a schopnosťami otca dosahovať príjem. Nie je zrejmé, aké je jeho dosiahnuté vzdelanie, aké zamestnanie vykonával pred príchodom na Slovensko, či má otec na Slovensku objektívnu možnosť nájsť si v prípade nemožnosti dosahovať príjem z podnikania prácu, ktorá by zodpovedala jeho kvalifikačným predpokladom a zohľadňovala napríklad aj jeho nadštandardné jazykové znalosti. Nie je zrejmé, či otec podniká v zahraničí. Tak ako bolo uvedené, výživné na maloleté dieťa má prednosť pred inými výdavkami

povinného rodiča. V tomto kontexte sa javí kúpa bytu v G. v hodnote 30.000 Eur za tvrdenej situácie otca o nemožnosti dosahovať príjem ako výdavok na úkor výživného, čo by mal súd taktiež zohľadniť pri určení výšky výživného.

21. Nie je zrejmé, na základe akých úvah dospel súd k určeniu výživného vo výške 170 Eur mesačne. Nepoznajúc reálnu, ale ani potenciálnu výšku príjmov otca je takéto určenie výživného predčasné. Je potrebné súhlasiť s odvolacou námietkou matky, že maloleté dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodiča. Otec maloletého kúpil byt v meste G., tvrdiac, že ide o investíciu, na ktorú minul všetky úspory a preto v súčasnosti nemá dostatok finančných prostriedkov, aby mohol prispievať na výživu mal. W. O. v rozsahu 400 Eur mesačne tak, ako tomu bolo v minulosti. Je potrebné zdôrazniť, že výdavok otca, akým je kúpa investičného bytu, ktorý neslúži na uspokojovanie jeho bytových potrieb, nemôže byť na úkor výživného na mal. dieťa. Ak životná úroveň rodiča umožňuje určenie výživného vo vyššej výške, než sú ustálené oprávnené výdavky dieťaťa, je vhodné určiť, že časť výživného bude určená na tvorbu úspor. Ako už bolo uvedené, konania vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti sú riadené vyšetrovacou zásadou a je povinnosťou súdu vyhľadať a vykonať dôkazy na preukázanie objektívneho stavu pre určenie výšky výživného zohľadniac pri tom všetky zákonné kritériá pre jeho určenie bez ohľadu na návrh oprávneného rodiča v súlade so zásadou ochrany záujmu mal. detí. Zdá sa, že súd na túto svoju povinnosť v prejednávanej veci rezignoval. Uvedené zakladá nepreskúmateľnosť jeho rozhodnutia v napadnutej časti týkajúcej sa určenia výšky výživného a výšky dlžného výživného.

22. Matka vo svojom odvolaní namieta záver súdu o určení rozsahu styku otca s maloletým.

23. Súd vo vzťahu k úprave styku skonštatoval, že mal. W. O. má pozitívny vzťah s otcom a je namieste upraviť styk v širšom rozsahu než je tomu doposiaľ. Odvolací súd toto konštatovanie potvrdzuje a poukazuje na to, že je potrebné v prípade, ak sa rodičia na styku nedohodnú, upraviť styk s nerezidentným rodičom v čo najširšom rozsahu tak, aby bolo zachované právo rodiča podieľať sa na výchove dieťaťa v rovnakej miere u oboch rodičov. V preskúmanom prípade však úplne absentuje odôvodnenie úpravy rozsahu styku ako ho určil súd. Tiež sa javí, že snaha upraviť široký rozsah styku určením prespávania maloletého v utorok a štvrtok nepárny týždeň naráža na záujem maloletého na stabilnom prostredí. Nie je zrejmé, či úprava styku reflektuje návštevu predškolského zariadenia, nie je upravené miesto preberania a odovzdávania dieťaťa.

24. Keďže súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku nedostatočne vyporiadal s elementárnymi predpokladmi pre úpravu styku, založil tým jeho nepreskúmateľnosť.

25. Z tohto dôvodu pristúpil odvolací súd k zrušeniu aj tejto napadnutej časti rozsudku postupom vyplývajúcim z ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP. Zvoleným procesným postupom odvolací súd usiloval o zachovanie dvojinstančnosti súdneho konania a súčasne o materiálne naplnenie práva účastníkov konania na súdnu ochranu.

26. Po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie náležite sa zaoberať predostretými výhradami odvolacieho súdu, tiež námietkami účastníkov, ktoré predniesli v priebehu odvolacieho konania a opätovne vo veci rozhodnúť, pričom svoje rozhodnutie súd odôvodní podľa požiadaviek zákonodarcu, uvedených v ust. § 220 ods. 2 CSP a v zmysle hmotnoprávných kritérií, ktoré ukladá predovšetkým zákon o rodine.

27. Súd v súlade s vyšetrovacou zásadou (§35 CMP) zistí, či je otec okrem účtu vedeného v Prima banka, a.s. majiteľom účtov vedených v zahraničí a vyžiada si ich výpisy (viď bod 13 odôvodnenia). Zameria sa na vklady, ktoré na predloženom účte pravidelne robí osoba označená ako P. O.. Doplní dokazovanie o zistenie, či otec podniká, resp. dosahuje príjem okrem územia SR aj v zahraničí. Zistí predmet podnikania otca a posúdi, či tvrdená výška jeho príjmu z podnikania v danej oblasti zodpovedá štandardu. Zameria dokazovanie na zistenie možností a schopností otca dosahovať príjem, vzhľadom na jeho pracovnú históriu v minulosti a kvalifikačné kritériá. Následne v súlade so zákonom, ustáli výšku mesačného príjmu otca, ktorú dosahuje, resp. mohol by dosahovať a vychádzajúc z tejto výšky určí sumu výživného, prípadne sumu výživného určenú na úspory, ak to príjem otca a jeho majetkové pomery umožňujú a ak táto výška prekračuje spotrebný charakter výživného. Pri určení výživného je potrebné prihliadnuť na rozsah výkonu osobnej starostlivosti, za ktorú je potrebné považovať aj výkon styku. Súd taktiež rozhodne o dlžnom výživnom. Svoje úvahy o rozsahu a forme úpravy styku riadne odôvodní.

28. Je nepochybné, že je v záujme maloletého W. O. upraviť styk s otcom v čo najširšej miere. Matka mal. v odvolaní poukazuje na jazykovú bariéru, silnú citovú väzbu dieťaťa na matku a potrebu postupnej úpravy styku. Zo správy kolízneho opatrovníka vyplýva, že vzťah otca a syna je dobrý, dieťa je počas styku s otcom spokojné. Neboli zistené žiadne komunikačné ťažkosti otca s dieťaťom, na ktoré poukazuje matka. Na druhej strane aj kolízny opatrovník navrhol postupnú úpravu styku. Vzhľadom k času, ktorý od rozhodnutia súdu uplynul sa javí ako vhodné vyhodnotiť doterajší priebeh styku a novú úpravu vykonať tak, aby bola v najlepšom záujme mal. dieťaťa. Súd pri úprave styku neurčil miesto odovzdávania

a preberania dieťaťa. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na zásadu rovnomerného rozloženia nákladov spojených s realizáciou styku medzi oboch rodičov, t.j. aj rodiča, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti (viď bod 35. Nálezu Ústavného súdu Českej republiky, sp. zn. I. ÚS 2996/17 zo dňa 29. mája 2018). Vzhľadom na preukázateľný rodičovský konflikt medzi rodičmi maloletého a neschopnosť ich komunikácie ohľadom styku sa javí ako vhodné aj uloženie informačnej povinnosti rodičom v prípade nemožnosti realizácie styku, čo má podľa názoru odvolacieho súdu význam pre stabilizáciu situácie a elimináciu nedorozumení medzi rodičmi. Je potrebné okrem optimalizácie jeho nastavenia určiť čas a miesto odovzdávania a preberania dieťaťa.

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).